

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Valeriu Doagă  
Vera Macinskaia  
Sveatoslav Moldovan  
Maria Ghervas  
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Guvernul Republicii Moldova  
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat pentru  
Silvicultură Chișinău împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la  
contestarea actului administrativ  
împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014, prin care  
acțiunea a fost admisă

constată:

La 14 mai 2014, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Chișinău a depus  
cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la  
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 02 aprilie 2014 Guvernul Republicii Moldova  
a adoptat Hotărârea nr. 244 cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat,  
modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 150 din 02 martie 2010, astfel fiind  
acceptată propunerea Agenției Moldsilva privind reorganizarea Institutului de Cercetări  
și Amenajări Silvice, Chișinău, în Întreprinderea silvo-didactică „Institutului de  
Cercetări și Amenajări Silvice”, prin fuziunea (absorbția) Întreprinderii pentru  
silvicultură Chișinău.

Consideră că pct. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 244 din 02 aprilie 2014 a fost  
adoptat cu încălcarea legislației.

Menționează că conform pct. 8 lit. g) al Legii cu privire la întreprinderea de stat  
nr. 146 din 16 iunie 1994 și pct. 11 lit. g) al Regulamentului Consiliului de Administrație  
al Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Chișinău”, Consiliul de  
Administrație prezintă Fondatorului propuneri privind modificarea și completarea  
Statutului întreprinderii, reorganizarea sau lichidarea acesteia, însă în cadrul ședințelor  
Consiliului de Administrație un astfel de subiect nu a fost discutat.

Afirmă că conform art. 69 alin. (1) Cod civil, persoana juridică se reorganizează  
prin fuziune (contopire și absorbție), iar conform alin. (2) hotărârea de fuziune se ia de  
fiecare persoană juridică în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actelor de  
constituire (cu 2/3 din numărul total de voturi ale participanților).

Invocă că colectivul întreprinderii nu a fost consultat și nici informat despre o posibilă reorganizare a întreprinderii prin fuzionare, aflând despre acest fapt împlinit din publicația în Monitorul Oficial din 04 aprilie 2014.

Mai indică că în nota explicativă a Agenției „Moldsilva” la proiectul de Hotărâre a Guvernului „Cu privire la modificarea și completarea HG nr. 150 din 02 martie 2010” nu se menționează explicit care este motivația de absorbție a Întreprinderii pentru silvicultură Chișinău de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, care are o cu totul altă menire decât cea de producere.

Remarcă că hotărârea de fuziune conform art. 75 Cod civil se adoptă cu 2/3 din numărul total de voturi ale participantelor de adunarea generală a membrilor fiecărei persoane juridice participante la fuziune.

Sustine că astfel de măsuri nu au fost consultate, fapt confirmat prin adresarea Colectivului către Guvern.

Solicită abrogarea pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 244 din 02 aprilie 2014 cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat, modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 150 din 02 martie 2014 privind reorganizarea Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice, Chișinău, în Întreprinderea silvo-didactică „Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice”, adoptat ilegal.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014 a fost respinsă cererea cu privire la renunțarea la acțiune și încetarea procesului înaintată de Marin Adam ca depusă de o persoană neîmputernicită.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014 a fost abrogat pct. 1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 244 din 02 aprilie 2014 „Cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat, modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 150 din 02 martie 2014 privind reorganizarea Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice Chișinău în întreprinderea silvo-didactică „Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice”, prin fuziunea (absorbția) Întreprinderii pentru Silvicultură Chișinău.

La 26 septembrie 2014, Guvernul Republicii Moldova a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii recurate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că Curtea de Apel Chișinău nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La fel, invocă că Curtea de Apel Chișinău a examinat litigiul cu încălcarea competenței jurisdicționale, ceea ce potrivit art. 432 alin. (3) lit. f) CPC constituie temei de declarare a recursului.

În acest sens indică că art. 8 din Legea contenciosului administrativ, în baza căruia a fost emisă încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 mai 2014 prin care a fost restituită Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Chișinău prezenta cerere de chemare în judecată fiind menționat că urmează a fi depusă la Curtea de Apel Chișinău care este instanța competentă să judece pricina, este caduc încă din 17 noiembrie 2006, făcând referire la Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 24.

De asemenea, consideră că eronat au fost interpretate prevederile art. 7 pct. 8 lit. g) din Legea cu privire la întreprinderea de stat nr. 146 din 16 iunie 1994 și art. 69 și 75 Cod civil.

Menționează că art. 69 și art. 75 Cod civil nu pot fi aplicate în speță, considerând că astfel se conturează aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a unei legi ceea ce conform art. 432 alin. (2) lit. b), c) CPC constituie temei de declarare a recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2014 a fost admisă retragerea recursului de către Agenția „Moldsilva” și încetată procedura de recurs, totodată fiind menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceluiași recurent cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral hotărârea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c<sup>1</sup>) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimițând pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin. (3) lit. f).

În conformitate cu art. 432 alin. (3) lit. f) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată în cazul în care hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Din materialele cauzei rezultă că Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, la Curtea de Apel Chișinău ca prima instanță, în ordinea contenciosului administrativ, prin care a solicitat abrogarea pct. 1 din Hotărârea Guvernului „Cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat, modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 150 din 02 martie 2014” nr. 244 din 02 aprilie 2014.

Drept urmare, Curtea de Apel Chișinău a examinat acțiunea formulată în speță în procedura contenciosului administrativ, adoptând în acest sens hotărârea din 18 septembrie 2014 cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

Instanța de recurs constată, însă, că Curtea de Apel Chișinău a reținut spre examinare prezenta pricină cu încălcarea competenței jurisdicționale și contrar prevederilor normelor de drept procedural.

În susținerea opiniei enunțate se va reține că deși, dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și art. 33 CPC prevedeau că curțile de apel, ca instanță de drept comun examinează în primă instanță litigiile ce țin de nesoluționarea în termenul legal a cererilor și de verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile publice care sânt constituite și activează pe teritoriul raionului, municipiului, unității teritoriale autonome cu statut juridic special pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor populației unității administrativ-teritoriale, de serviciile publice descentralizate organizate în mod autonom în unitatea administrativ-teritorială respectivă, de serviciile publice desconcentrate, de funcționarii publici din cadrul organelor și serviciilor menționate, precum și de persoanele de drept privat de nivelul respectiv asimilate autorităților publice, care prestează servicii publice, prin Legea nr. 155 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, în vigoare de la 30 noiembrie 2012, prevederile art. 33 au fost

modificate, prin reglementarea competenței generale a instanțelor judecătorești și introdus articolul 33<sup>1</sup>, care prevede că judecătoriile examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Având în susținere prevederile normei enunțate, este evident că competentă de a soluționa pricina dată este judecătoria de sector.

În conformitate cu art. 38 alin. (2) CPC, acțiunea împotriva unei organizații se intentează în instanța de la sediul ei sau al organului ei de administrație.

Prin prisma prevederilor legale citate, se constată că litigiul urmează a fi examinat de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, la sediul pârâtului Guvernul Republicii Moldova, stabilit în Piața Marii Adunări Naționale, mun. Chișinău, care se află în raza de activitate a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

În această ordine de idei, se constată că examinarea pricinii la caz a avut loc atât cu încălcarea normelor de drept procedural, fapt ce denotă ilegalitatea hotărârii judecătorești atacate.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014 cu trimiterea cauzei spre judecare în prima instanță, conform competenței, la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c<sup>1</sup>) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de Guvernul Republicii Moldova.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Chișinău împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, cu remiterea pricinii spre judecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu